

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Chronographi Cameracensis, qui anno 1040. floruit, testimonium de S.
Vedasto.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

bati contradidit. Hæc autem commutatio coram Rotberto Rege Francorum, coramque Comitibus, Balduino videlicet Flandrensi, & Richardo Rotomagensium facta est, & ab eisdem corroborata. Abbas itaque Leduinus, ut ædificator videlicet idoneus, locum cum summo studio ad laudem & venerationem sanctorum, qui ibidem quiescunt, emendauit, nouisque ædificiis & claustro regulari insignire exercuit. *Hactenus ex Chronica Cameracensi.*

Octaua est præpositura *S. Chrystinae de Beueria*, qui pagus est vno milliari à Bethunia Arthesiæ opido distans. Fuit ea olim annexa monasterio s. saluatoris Caroffensis in diocesi Putauensi; quam inito contractu cum Caroffensibus & à sede Apostolica approbato *Ioannes Saracenus* tunc Abbas Vedastinus & postea Archiepiscopus Cameracensis, anno Christi 1587. cum Abbatia Vedastina vniuit & amplis ædificiis instruendam curauit.

Atq; hæc quidē, quæ de Vedastina Abbatia hæctenus diximus, ad nos transmittenda curauit Reuerendus admodum atque Amplissimus *D. Philippus Cauerellus* Abbas Vedastinus anno 1611. mense Aprili,

Chronographi Cameracensis, qui anno 1040. floruit, testimonium de S. Vedasto.

D*Vm tyrannica rabies in Christi Ecclesiã desceiret, fuit ciuitas Atrebatum sine Principe*

cipe

cipe sacerdotij, vsque ad tempus sancti Vedasti, Ecclesia destructa, locus in solitu liuem redactus ferarum habitatio factus. Hic sanctus Domini Confessor, & egregius praedicator, temporibus fortissimi Regis tunc temporis Francorum Clodonei, in hac diuina dirigente gratia ob multorum salutem peruenit regiones. Cuius rei ordinem, & causam, quantum breuitas patitur, stilo prosequamur. Porro memoratus Princeps fanaticis adhuc tenebatur erroribus inuolutus, sed erat ei uxor religiosa, baptismi sacramentis initiata Crothildis nomine, filia Chilperici Regis, quem Gundebaldus Rex frater eius ortis simultatibus interfecerat. Hac Christianissima Regina Regi quotidie blandiebatur, suadens ab idolatriae cultura, ad unius veri Dei cultum conuerti, ut per mulierem fidelem, saluaretur Rex infidelis. Sed Rex Reginae consilium minus audiebat, quia Deorum suorum auxilio fieri putabat in omnibus, quae sibi prospere accidisse videbantur. Anxia de Regis potius salute, quam de regni potentia Regina, ubi salutis consilium Regem contempsisse videt, dari ab excelso postulat opportunitatis euentum, quo ut sit Rex compulsus, salutis suae sumeret occasionem. Bellum itaque Rex Alemannis indicit, sed imparatos, ut voluit, non offendit. Nam hi, collecta manu valida, circa ripas Rheni fluminis, Regi occurrere, bellicaque virtute patriam suam defendere tentant. Inuocatis ad auxilium Regis dijs suis Franci in ipso congressionis apparatu, caeperunt mente deficere, & languentibus dextris terreri,

Crothidis
uxor Clodo-
nei.

simul & formidine dissoluti, vitæ potius despera-
 tione, quam victoria dispendio agitari. Videns
 Rex palantem exercitum, supra vim terris, vir-
 tutem animi gerens, prohibet trepidare
 milites, magisque in prælium accendit, ne tanti
 aestimarent mortis periculum, quam gloria tri-
 umphum. Ipse itaque signifer reuocans acies,
 primus equum in hostem egit, & clamore ma-
 gno secuti ceteri acriter dimicabant. Alemanni
 è contra viribus & numero præstantiores, quibus
 pro patriâ, & vitæ libertate res erat, cœperunt
 fortiter Francos vrgere, alij sagittis, alij telis, alij
 balistis, credentes confodere. Rex autem vbi
 multorum amissione videt dilabentem non posse
 subsistere exercitum, nec vocatos Deos instanti
 periculo sibi subuenisse, rebus desperatis fortissi-
 mum Dominum Christianorum, quem Regina
 colendum ei suaserat, inuocauit, toto se obligans
 se cum suo exercitu sacro fonte diluendum, si
 conuersis rebus victor ab hostibus remeasset. Nec
 mora recreatis viribus, & reparatis agminibus
 cum auxilio Trinitatis hostes inuadunt, & om-
 nes penè ad interuersionem deuincunt, nisi qui-
 bus fuga aut deditio fuit ad vitam. Intelligens
 Rex non tam suâ virtute, quam Dei munere ho-
 stes superatos, cui se fidei voto cōstrinxerat, Tul-
 lum mox opidum adiit, audit o vbi beatum Veda-
 stum laudabili religione Deo seruire, cui cum
 aduentus sui cæssam exponeret, & pugne euen-

tum,

tum, qui ex Deorum inuocatione in aduersum
 cesserat, ad Christi nomen secundo successu pro-
 uenisse notificaret, vir Domini gratias agens
 Deo, qui gentibus regnum suum aperire digna-
 tus est, coepit Catholicae fidei ministerium Regi
 annuntiare, & Euangelicis assertionibus instru-
 ctum duxit ad venerabilem virum Dei Remigi-
 um, qui tunc temporis Remensis Ecclesiae arcem
 tenebat, vir ex sapientia, virtutibusq; factus,
 cuius spiritualium virtutum insignia testatur
 gens Gallica per eum ad Christum conuersa, cui
 etiam Hormisda Papa vires suas quondam in
 Gallijs agendas commiserat. Vedastus igitur fe-
 stinantem ad vitae fontem deducebat Regem, quo
 in itinere cuidam ceco ad se clamanti vir Dei lu-
 men reddidit oculorum non sine admiratione pa-
 latinorum procerum, immo etiam Regis, quem
 praesentis exhibitio miraculi Christianae fidei fer-
 uore accendit. Cernitur vsque in hodiernum Ec-
 clesia in testimonium virtutis huius constructa, in
 qua orantibus, & credentibus beneficia prestan-
 tur diuina. Haecenus Chronographus Came-
 racensis, typis nondum editus.

Ceterum Vedastus à sancto Remigio
 Archiepiscopo Remensi datus
 Episcopus Camera-
 censis.